

РЕШЕНИЕ

№ 7409

гр. София, 04.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 26.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1055** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. Х., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], партер ,ап.1, чрез адв. Т. Л., срещу решение № 426 от 14.01.2025г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет(ДАБ-МС), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са развити доводи за неправилност и необоснованост на решението на административния орган, като се твърди, че административният акт не отговаря на материалния закон, като е постановен при нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че оспорваният отказ е немотивиран, поради излагане на противоречиви мотиви, не е обсъдена задълбочено бежанската история на жалбоподателя и не е извършена преценка на обстановката в С.. Излага и доводи, че са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут тъй като, в АА не са оценени правилно последните настъпили събития в С., свързани със смяната на режима и изключително несигурната обстановка в страната му по произход. Моли решението да бъде отменено със законните последици от това.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият редовно призован на посочения в жалбата съдебен адрес, не се явява и не представлява.

Ответникът, председателят на ДАБ, редовно призован, представлява се от юрк. К.,

която оспорва жалбата. Представя справка от 14.01.2024 г., като моли да бъде потвърден оспорения АА, т.к. лицето не отговаря на условията на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура, редовно и своевременно призована, не се представлява и не заявява становище .

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба, рег. № УП-23531/18.06.2024 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС) жалбоподателят е поискал предоставяне на международна закрила в Република България. Чужденецът е регистриран чрез попълване на Регистрационен лист рег. № УП-33934/15.08.2024 г., в който е вписан с имената А. А. Х., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., с идентичен постоянен адрес, гражданин на С., етническа принадлежност – арабин , религия – сунит, със средно образование, професия - шивач, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН], Личните данни на чужденеца са установени въз основа на представен сирийски паспорт в оригинал.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л. 57/.

Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR112C2406180006.

С Писмо рег. № УП-23531/18.06.2024 г. от Специализирана дирекция "М" – ДАНС е изискано писмено становище по постъпилата от А. А. Х., молба за закрила. С писмо рег. Вх. № М-11421 от 26.07.2024 г. директорът на специализирана дирекция "М" - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

От данните от проведеното на 25.06.2024 г. интервю с участието на преводач, обективизирано в Протокол с рег. № УП 23531, представените от жалбоподателя и служебно събраните от ответника доказателства се установява, че жалбоподателят е заявил, че през 2012г. напуснал С., нелегално и се установил в Й. , получил е право на временно пребиваване . През 2023г.; от Й. със сирийския си паспорт влязъл легално в Л. ,а оттам нелегално влязъл в северната част на С. ,която не била под контрола на Б. А., останал в околностите на [населено място] ,близо месец, след което това влязъл легално в Турция ,където останал 6 месеца. В този период три пъти се опитвал нелегално да влезе в България и накрая на 13.06.2024г. успял. Предал се сам ,със съдействието на адвокат, в лагера на[жк]. Разказал, че напуснал през 2012г. С. заради дезертьорство от военна служба. През 2023г. напуснал Й., защото се притеснявал някой ден да не бъде върнат обратно в С.. Споделил ,че през 2014г. от познати в С. разбрал ,че бил осъден на смърт заради бягството му от казармата. Споделил, че съпругата му и петте им деца в момента живеят в Й. със статут на временно пребиваващи. Разказал, че в С. живеят неговите четири сестри, един брат и майка му , а в България живее неговия баща и друг негов брат, които имали предоставен хуманитарен статут в страната; разказал и че през 2022г. негов брат бил убит в С., по думите на свидетели брат му имал магазин аз телефони и една вечер бил отвлечен

заедно със стоката от петима въоръжени. След няколко дни баща им го намерил убит, застрелян с четири куршума. Заявил, че не бил подавал до момента молба за международна закрила или друга форма на закрила. Чужденецът не бил членувал в политически партии, не бил арестуван и не бил осъждан нито в С., нито в друга държава. Срещу него не били заведени съдебни дела. Не бил имал проблеми с официалните власти в С., не бил подлаган на насилие, не бил заплашван и не бил жертва на изтезания. Не бил срещал затруднения заради етническа си принадлежност или заради изповядваната религия.

С молба, рег. № УП23531 от 19.12.2024г. до председателя на ДАБ-МС А. А. Х. е оттеглил подадената от него молба за предоставяне на международна закрила и е направил искане закрилното производство да бъде прекратено. Заявил е също , че иска доброволно да се завърне в С../л.25/.

С Решение № 426/14.01.2025 г. Председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ. Решението е връчено на 22.01.2025 г. на адв. Л. Жалбата срещу решението е депозирана от адв. Л. на 29.01.2025 г. и регистрирана с вх. № УП-23531/29.01.2025 г. по описа на ДАБ при МС. Така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от активно легитимирано лице-адресат на акт, чрез адв. Л. ,представила пълномощно от 14.06.2024г./л.69/ и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма и при спазване на административнопроизводствените правила

От приетите по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. Извършена е от административния орган преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, като е изследван въпросът следва ли да бъде предоставен статут на бежанец.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса,

религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от с.з., като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3. Наличието и основателността на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали то води до нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

В конкретния случай чужденецът не е обосновал твърденията си за осъществено спрямо него преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1, във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост. Молителят не заявява да е преследван поради етническата си или религиозната си принадлежност в страната по произход. Не са заявени от него конкретни обстоятелства, от които да се направи извод, че самата принадлежност към етническата група е достатъчно основание за опасения от преследване. Същият не е бил и политически ангажиран, не е бил и арестуван, осъждан. Не може да се обуслови извод за осъществено спрямо молителя преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ или действия по преследване по смисъла на чл. 8, ал. 5 ЗУБ от някой от субектите по чл. 8, ал. 3 ЗУБ, при това в държавата му по произход.

Липсват и данни, че е извършена от чужденеца дейност след напускането на страната по произход през 2012г., която може да обоснове опасения от преследване. Действията на молителя изцяло и единствено са насочени към получаване на международна закрила. В този смисъл неправилно в жалбата адвоката се позовава на чл. 8, ал. 6 ЗУБ. Жалбоподателят твърди, че е напуснал С. през 2012г. и се е установил в Й. заради войната и опасения, че може да бъде съден, тъй като е дезертирал от армията, като видно от изявлението му и от приложението към регистрационния лист жена му и петте им деца през посочения период също живеят в Й. Напускането на С. през 2012г., а впоследствие и на Й. 2023г. и Турция през 2024г. от оспорвания, е напълно оправдана житейска ситуация, но то е обусловено от причини от личен характер, а не от такива, предпоставящи предоставяне на международна закрила. Следва да се акцентира и върху изявленията на чужденеца, дадени пред интервюиращия орган, от които се обуславя извод, че доброволно, по собствено желание е напуснал С..

До подаване на молбата си от 19.12.2024г. до председателя на ДАБ, молителят не е заявил желание доброволно да се завърне в С.. Предвид това и доколкото лицето е преминало нелегално границата между България и Турция, се налага извод, че нежеланието му да се върне в държавата по произход не е обосновано от причини за основателно опасение от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 6 ЗУБ.

Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали закрилата срещу него въобще може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, включително международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия по смисъла на чл. 8, ал. 7 от ЗУБ. Доколкото не се установява да е осъществено спрямо жалбоподателя преследване, то не се изследва дали има част от държавата по произход, в която чужденецът да може сигурно и законно да пътува и да получи достъп, както и да се установи там по смисъла на чл. 8, ал. 8 ЗУБ.

Правилно е формиран от административния орган извод, че искането на чужденеца за предоставяне на международна закрила /статут на бежанец/ следва да бъде отхвърлено като неоснователно /чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ/.

Извършена е и преценка на всички факти, сочени като осъществени от молителя, и писмените доказателства, представляващи административна преписка по издаването на акта, относно въпроса следва ли да бъде предоставен хуманитарен статут.

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Не се доказва в конкретния случай реална опасност от тежки посегателства спрямо чужденеца като изброените в чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изрично е заявено от молителя, че същият не е бил арестуван или осъждан в страната си по произход /чл. 9, ал. 1, т. 1 ЗУБ/. Не се установява, че той е бил подложен на посегателство /физическо или психическо/ по смисъла на чл. 3 "Забрана за изтезания" от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи /чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ/. По отношение на предпоставките да се предостави хуманитарен статут съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ бежанската история се изследва с оглед Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, по тълкуването и прилагането на член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно преценката за силата на степента на безогледно насилие. С т. 39 от решението на СЕС "се въвежда обратно пропорционална връзка между засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, то толкова по-висок би следвало да е интензитетът на безогледно насилие в страната му" /така вж. Решение по адм. дело № 6477/2020 г., IV отд. на ВАС/.

Видно от оспореното решение, в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация, като следва да се вземе предвид влиянието на международни организации, ситуацията със сигурността е стабилна и не може да се говори за наличие на безогледно насилие. Към датата на подаване на молбата за закрила и проведеното интервю не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, поради което и оспореният акт е издаден с оглед фактическата обстановка, която е установена от административния орган.

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за съществена промяна в обстановката в С..

Съдът счита, че именно промяната на обществено политическата обстановка в С., падането на режима на Б. А. са новите факти, които са мотивирали А. А. Х. да подаде лично молбата си от 19.12.2024г. и с която е оттеглил искането си да му бъде предоставена международна закрила . От изложеното в тази молба за настоящия състав се наложи убеждение, че е очевидно намерението на оспорващия да се завърне доброволно в страната си по произход. Предвид горното не се установява да е налице реална опасност от тежки посегателства спрямо жалбоподателя, следствие на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход .

Неоснователно е оплакването в жалбата, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя положението в С. в негативен за А. А. Х. аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Сред новините за страната по произход на А. А. Х. са и тези, свързани с назначаването на премиер на преходно правителство на С. за срок до 1 март 2025 г. и формиране на състава му. Има и данни, че часове преди това назначение лидерът на сирийските бунтовници е обсъдил процеса по предаване на властта с действащия министър-председател. Също така, бунтовниците са разпоредили техните части да се изтеглят от превзетите градове и за сигурността да се грижат полицията и силите за вътрешна сигурност. Тази информация се сочи в журналистически материали на БНТ, БТВ, Нова, V.. Bg и редица други български, а и световни медии, като част от тях се позовават на информация на агенция Р.. Освен това, в някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А. и в тази връзка се очаква голям обратен миграционен поток в посока С., поради което и Турция е обявила отварянето на граничните си пунктове със С., за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това /вж. БТА, 24 часа, N.. Bg и др. /. Появиха се новини за образуване опашки по границата между Турция и С. от сирийски бежанци, желаещи да се завърнат в родината си. Сред новинарския поток относно С. е и информация за това, че новият премиер на страната е отправил апел към сънародниците си да се завърнат в страната, като е обещал стабилност и спокойствие на сирийския народ, изтощен от продължила над 13 години война. Освен това, се съобщава /БНР, Факти. Бг и мн. други/ за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Франция, Турция, Катар и др., които осъществяват контакти с новата власт, и, че предстои някои държави да отворят посолства в С., вкл. Италия, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., както и, че от страна на Турция е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, за да се гарантира, че процесът на преход е

приобщаващ и основан на върховенството на закона. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза, като Германия предвижда значителен бюджет за подпомагане, вкл. чрез агенции на ООН и неправителствени организации, за възобновяване на къщи и разчистване на отломки и развалини, вкл. и за осигуряване на краткосрочна работа на вътрешно разселени лица, за възстановяване на училищата, за осигуряване на психологическа и социална подкрепа за травмирани деца. За отношението на Турция спрямо С., коментирано по-горе, и влиянието ѝ на политическата сцена са налични публично достъпни данни, видно от които А. смята да играе ключова роля при възстановяване на разрушената страна и да сключи множество изгодни сделки, като влиза в сътрудничество в сектори като енергетика, стоманодобив, строителство, текстил, производство на мебели, химия, хранителни продукти, с цел да се увеличат търговията и инвестициите.

На фона на тези новини от редица медии се съобщава и за военната намеса в С. от страна на И.. В тази връзка следва да се подчертаят категоричните, според някои медии, заявки на И., че целта на армията ѝ е единствено унищожаване на тежки оръжия, намиращи се в С. с цел да не попаднат в ръцете на екстремисти /вж. Свободна Европа, DW, БНР и др. /. Не са налице информация или данни, които да сочат, че цел на тази военна офанзива е мирното население на С.. От множество журналистически материали за тази военна интервенция става ясно, че цели на армията на И. са военни обекти, които биха могли да бъдат използвани срещу народа на С. или израелския народ, вкл. и, че според официалните изявления намесата на И. е временна.

Горното се потвърждава и от представената от ответника справка от вх. № ЦУ-0220/14.01.2025 г., изготвена от Дирекция "Международна дейност" при ДАБ при МС.

Не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справка, включително и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за предоставяне на хуманитарен статут на А. А. Х., включително и с оглед неговата бежанска история. Налице са и данни, че закрилата срещу тежки посегателства може да бъде предоставена от държавата, партии или организации, включително международни организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия съгласно чл. 9, ал. 4 ЗУБ.

Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на справка и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна, поради което се следва неприложимост на разрешенията, дадени в решенията по дело С-465/07 и дело С-285/12 на СЕС. Не може да се счита, че със самото си присъствие в страната си по произход А. А. Х. ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено

от въоръжения конфликт.

Основание за предоставяне на хуманитарен статут не представлява тежката хуманитарна криза в С., тъй като тази криза не попада в обхвата на понятието други причини от хуманитарен характер по чл. 9, ал. 8 ЗУБ. "Под "други причини от хуманитарен характер" по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива в жалбата не се изтъкват"

Съдът е длъжен да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН очаква завръщането на един милион сирийски бежанци в страната през първите шест месеца на 2025 г., като в действителност обаче призовава държавите да се въздържат от принуждаване на тези сирийски бежанци да го направят. В този смисъл, дори и съдът да възприеме позицията на ВКБООН, касаеща действията на държавите спрямо сирийските бежанци, игнорирайки събитията от началото на месец декември 2024 г., с оглед бежанска история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в случая молителят е целял получаването на международна закрила единствено по лични причини.

Този извод се обуславя и от следните обстоятелства –жалбоподателят преди постановяване на оспореното решение е подал на 19.12.2024г. молба до председателя на ДАБ-МС, с която оттегля искането си за предоставяне на международна закрила и с която заявява, че иска доброволно да се завърне в С., той не се яви лично в открито съдебно заседание и не е упълномощи изрично адв. Л. да го представлява по делото , в хода на което да изложи личната си бежанска история, да заяви и да представи доказателства, да формулира доказателствени искания, което сочи, че в действителност не желае да му бъде предоставена в Република България поисканата с молбата от 14.06.2024г. международна закрила.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че А. А. Х. ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 6 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, намира оспореното решение за правилно.

Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК във връзка чл. 144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Х., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № 426/14.01.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при

Министерски съвет, с което му е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.